

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال – افغانستان

۱۱ اکتوبر ۲۰۱۱

در افغانستان چه می گذرد؟

(۱۳۶)

نوکر استعمار ضد تجاوز است؟؟؟

رنگین دادفر سبنتا یکی از جواسیس سرشناس افغانستان به حیث مزدور و ایدئولوگ استعمار چهره ای شناخته شده است و در این اواخر مبتکر امضاء توافقنامه ها، معاهده ها و پیمان های ارتجاعی و استعماری نیز می باشد. او پس از امضای تفاهنامه دولت پوشالی با دولت ارتجاعی هند، در شادی مرگکی عجیبی به سر می برد، چون عملا راه را برای امضاء پیمان ستراتیژیک با امریکا باز کرده است.

او در تازه ترین اظهاراتش که روز ۱۶ میزان با رسانه ها داشته است، گفته است که "حکومت افغانستان پس از این از سیاست تضرع کار نمی گیرد و بر ضد هر متجاوز بر این کشور اقدام خواهد کرد." ای چشم پاره مزدور لعنت بر تو!!

چنانچه گفتیم سبنتا یکی از کسانی است که هم خود و هم روزنامه اش (هشت صبح) که او دلالتی تمویل آن را به عهده دارد و چند تا جاسوس و جاسوس بچه را حول آن جمع کرده است، در صدد تیوریزه کردن اشغال بوده و به طور سیستماتیک از ساختن لشکرگاه های دایمی امریکا حمایت می کند و علیه پاکستان یخن پاره می کند. ولی مردم ما به خوبی می دانند که تا استعمار اصلی و تجاوز تباه کن امپراتوری امریکا در افغانستان موجود باشد، صحبت از هر نوع تجاوز دیگر عوامفریبی احمقانه سیاسی است که در قدم اول مزدور منشی مدعیان آنرا بی پرده می سازد.

چگونه کسی که خود در دامن تجاوز امریکائی قرار گرفته است، به ایدئولوگ آن تبدیل شده، می تواند ضد تجاوز باشد، فقط کسانی که شرافت سیاسی شان را در بازار مکاره استعمار فروخته باشند، می توانند چنین باشند ورنه هیچ انسانی با شرفی تجاوز و استعمار اصلی را تیوریزه نکرده و برای تحمیل مردم، پاکستان و ایران را بهانه قرار نمی دهد.

سیمین بارکزی، اعتصاب برای چه؟

وقتی نهاد ها پوشالی شود، نمایندگان آن نیز پوشالی هستند و هر حرکتی که به خاطر نمایندگی در این نهاد ها صورت بگیرد، حرکت پوشالی است.

به تاریخ ۱۸ میزان امسال، اعتصاب غذائی سیمین بارکزی، نماینده رد شده از "ولسی جرگه" توسط کمیسیون پوشالی انتخابات به نهمین روز خود داخل می شود. اما این اعتصاب هیچ حمایت مردمی را پشت خود ندارد و تنها دولتمردان هستند که بی وقفه به خیمه او سر می زنند و از او دلجوئی می کنند و سیمین بارکزی هم فقط یک حرف دارد: عدالت!! (یعنی نشستن دوباره بر چوکی پارلمان اشغالی).

از آنجائی که او در ده سال گذشته هیچگاه به خاطر قتل های مردم شیندند به وسیله امپریالیست های جهانی، حتی یک روز هم اعتصاب نکرد، از آنجائی که او در ده سال گذشته یک بار هم ضد اشغال حرف نزد، در ده سال گذشته آهی بر قتل و کشتار بالابلوکی های فراه از لبان او شنیده نشد، و اینک فقط به خاطر این که به وسیله پوشالی ها، از چوکی پوشالی رانده شده است، به اعتصاب دست زده است که منطقاً همدردی هموطنان زجر دیده ما را با خود داشته نمی تواند.

هر گاه او علیه اشغالگران به اعتصاب غذائی می رفت، مطمئناً هزاران انسان به دور خیمه او حلقه زده و علیه دولت پوشالی و استعمارگران به حمایت قاطع از او بر می خاستند، اما دردا که چنین نیست!

"دهه فداکاری" استعمارگران و دهه قربانی زحمتکشان:

بارک اوباما، رئیس جمهور ایالات متحده امریکا در بیانیه ای که به مناسبت دهمین سالروز جنگ استعماری امریکا داشت، ده سال استعمار خود را که هزاران هموطن زحمتکش ما قربانی آن شدند و کشور ما به اشغال درآمد، "دهه فداکاری" گفته و ابراز داشته است که "یاد کسانی را که در جنگ ده ساله در افغانستان کشته شدند، گرامی می دارد."

او افزود که در این ده سال بیش از نیم ملیون نفر از زنان و مردان امریکا شجاعانه در افغانستان به خدمت پرداختند تا کشور مان را امن نگه دارند.

همه، هم مردم امریکا و هم مردم افغانستان به خوبی می دانند که این جنگ یک جنگ غارتگرانه و استعمارگرانه بود و همه ادعا ها مبنی بر کمک به افغان ها برای حقوق بشر، دموکراسی و زندگی امن در کشور خودی، بهانه های مسخره ای بیش نیست و از همین رو است که جنبش اشغال "وال ستریت" با صراحت ابراز می دارد که به جنگ در افغانستان و داخل امریکا خاتمه داده شود.

لذا کسانی که در این ده سال و بعد از آن برای سیاست های غارتگرانه جنگیده و یا خواهند جنگید، انسان های شجاعی نبوده بلکه قاتلانی بوده اند و هستند که محض یاد دارند خون بریزند و خرمستی کنند.

در حال حاضر در افغانستان نزدیک به ۱۵۰ هزار نیروی اشغالگر موجود است که در حدود ۱۰۰ هزار آن مربوط به امریکا و متباقی مربوط به ۴۸ کشور دیگر می باشد. امریکا در کنار ۱۸۰۰ کشته، در این جنگ ۱۴۳۴۲ زخمی نیز داده است. در همین حال اسوشنید پریس می نویسد که به اساس یک احصائیه نظامی از آغاز جنگ تا اخیر ماه جولای سال جاری ۲.۳ ملیون نظامی امریکائی در عراق و افغانستان اجرای وظیفه کرده اند. ۹۷۷ هزار نظامی امریکائی یک بار و ۳۰۰ هزار تن بیش از دوبار در افغانستان و عراق توظیف گردیده اند. این آژانس خبری می

نویسد که در جریان این جنگ ("جنگ علیه تروریسم") ۲۹۰۰ مرد و زن امریکائی بیوه شده اند و در اثر جنگ ها در افغانستان و عراق ۱۴۳۹ تن نظامی دست یا پای شان را از دست داده اند.

افغانستان زیر بار قرض نهاد های مالی می رود:

دولت پوشالی کشور ما که حامی اصلی آن استعمارگران جهانی هستند، یکی از فاسد ترین دولت های روی زمین است و بیجا نیست که در یک معامله بانکی نزدیک به یک میلیارد دالر اختلاس صورت بگیرد. اکنون نهاد های مالی امپریالیستی مثل صندوق بین المللی پول که همیشه تلاش می ورزد با اعطای قرضه به کشور های عقب مانده آنان را در چنگ خود و از طریق خود در چنگ امپریالیست ها داشته باشد، اعلان کرده است که به خاطر پیشرفت مهمی که در بحران کابل بانک از طرف دولت صورت گرفته است با اعطای این قرضه ۱۲۹ میلیون دالری به طور امتحانی توافق کرده اند که از آن برای اصلاح نهاد های اقتصادی استفاده خواهد شد. اما چیزی که واضح است تا اکنون دولت پوشالی هیچ پیشرفت خاصی در زمینه مشکل کابل بانک انجام نداده است، از قرضه ۸۲۵ میلیون دالری که دولت فاسد به خاطر نجات سیستم اقتصادی اش از بودجه دولت تصویب کرد، تا اکنون با گذشت بیشتر از یک سال ۶۸ میلیون دالر آن حصول شده است و رهنان اصلی، محمود کرزی برادر حامد کرزی و حسین فہیم برادر قسیم فہیم تا اکنون مست مستانه مصروف تجارت های شان می باشند و احدی نمی تواند به این سادگی این پول را از آنان وصول کند، چون دولت کنونی دولت حامی این غارتگران است و باید در خدمت این غارتگران باشد. از طرف دیگر قرضه از سوی نهاد امپریالیستی آی. ام. اف، سیاست استعمارگرانه پولی است که با آن کشور ما را زیر قرضه می برد و بعد به حیث وسیله فشار از آن در بخش های سیاسی استفاده کرده و طناب اسارت و استعمار را از این طریق محکمتر می سازد.

المان ۱۷ میلیارد یورو در جنگ اشغالگران افغانستان مصرف کرده است:

المان یکی از کشورهای استعمارگری است که دوشادوش امریکا در افغانستان به کشتار و قتل و شکنجه هموطنان ما می مصروف است. مؤسسه تحقیقات اقتصادی مربوط دویچه وله در گزارشی گفته است که عملیات نظامی المان در افغانستان در ده سال گذشته ۱۷ میلیارد یورو مصرف داشته است که سه برابر مبلغی است که در ابتداء پیش بینی شده بود، این اشغالگران پیش بینی کرده بودند که هزینه ده ساله جنگ شان در افغانستان ۵.۵ میلیارد یورو خواهد بود و این برآورد به شکلی از اشکال نشان می دهد که "جنگ علیه تروریسم" ده سال در نظر گرفته شده است. تمام این مصارف به وسیله ۱۳ مجوز از پارلمان المان تصویب شده است که در سال اول این مصارف ۴۶۳ میلیون یورو بود.

تیلان بروک محقق و رئیس بخش توسعه و امنیت این مؤسسه تحقیقاتی به خبرگزاری المان دی پی ای گفته است در صورتیکه تا سال ۲۰۱۴ شمار سربازان المانی در افغانستان به تدریج کاهش یابد، این هزینه تا ۲۲ میلیارد یورو می رسد، در صورتی که ۵۰۰۰ سرباز المانی تا آخر سال ۲۰۱۴ به عین تعداد در افغانستان باقی بمانند، این هزینه به ۲۵ میلیارد یورو خواهد رسید.